

# РЕШЕНИЕ

№ 40214

гр. София, 02.12.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 07.11.2025 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:** Росица Цветкова

**ЧЛЕНОВЕ:** Снежанка Кьосева  
Георги Бозуков

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **9772** по описа за **2025** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба от М. И. Т.-О., чрез адв. А. А., срещу Решение от 28.04.2025г., постановено по НАХД № 3933/24г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 21-ви състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 23-4332-032566/09.01.2024г. издадено от началник сектор в СДВР, ОПП-СДВР, с което на касатора на основание чл.185 от Закон за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложена „глоба“ в размер на 20,00 лева за нарушение по чл.105, ал.1 от ЗДвП.

С касационната жалба се твърди, че обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно. Изложени са съображения в насока недоказаност на административното нарушение и необсъждане в пълнота на доказателствата. Искане се отмяна на решението на СРС и постановяване на ново по същество, с което да бъде отменено изцяло процесното НП.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – Началник сектор в Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“ редовно призован, не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище, че жалбата следва да бъде отхвърлена, а решението потвърдено.

Предмет на касационно оспорване е Решение от 28.04.2025г. постановено по НАХД № 3933/25г. по описа на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг.

чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63в от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК.

В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

Касационният съд счита, че оспореният съдебен акт е постановен по допустима и редовна въззивна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност. Териториалната компетентност принадлежи на Софийски районен съд, който е родово компетентен съгласно чл.59, ал.1 от ЗАНН.

СРС е приел за установена следната фактическа обстановка: На 28.12.2023г., около 00:14 часа, в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], М. О. управлявал л.а. „Шевролет Волт“ с рег.номер ЕА 5894 АА. Срещу № 387 на посочения булевард е спряна за проверка от служители на ОПП-СДВР. При проверката е установено, че на предните странични стъкла на автомобила имало залепено фолио със затъмняващ ги ефект. По време на проверката съпругът на Т.-И. молел служителите на ОПП-СДВР да не се съставя АУАН, тъй като вече са имали сходен случай и НП било отменено от съда и имали контакти в ОДМВР-П. и СРМПС ще му бъде върнато.

За нарушението е съставен АУАН, който бил подписан без възражения от страна на Т.-О.. Въз основа на него е издадено и процесното НП.

На основание събраните в хода на съдебното производство писмени и гласни доказателства СРС е приел за установена описаната в АУАН и в НП фактическа обстановка. Решаващият съд е разгледал жалбата по същество, като е изследвал правилното приложение на процесуалния и материалния закон. Счел е, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати нарушения на процесуалните правила, вкл. по чл.42, и чл.57 ЗАНН, обуславящи отмяна на НП, както и че АУАН и НП изхождат от компетентни длъжностни лица.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

Наведените доводи, са в насока недоказаност на нарушението.

Настоящата съдебна инстанция в рамките на правомощията и пределите на касационната проверка, установява, че събраните доказателства, показанията на свидетелят К. и приложените писмени доказателства, са били оценени от СРС по предвидения законосъобразен ред. Не се констатира порочно формирана воля на проверявания съд, относно установяване на фактическите положения по делото или изградените на база на тях изводи. В тази връзка съдът приема, че изложените в касационната жалба възражения са неоснователни.

От гласните и писмени доказателства, събрани надлежно пред първата съдебна инстанция се установява по безспорен начин извършването на нарушение на чл.105, ал.1 от ЗДвП. С посочената норма е императивно въведена забрана за ограничаване на видимостта през челното, задното и през страничните стъкла на автомобила, осигуряващи видимостта на водача към пътя, както и намаляване на прозрачността им.

В процесния случай от показанията на разпитания пред първата съдебна инстанция полицейски служител, се установява, че на предните странични стъкла на автомобила е било поставено фолио, което намалява видимостта. Няма данни по делото, от които да следва извод, че показанията на свидетеля не са безпристрастни, незаинтересовани от изхода на делото и не съответстват на описаното в АУАН и в НП, поради което правилно са кредитирани от съда. Доказателства, които да опровергават наличието на поставено фолио на предните странични

стъкла на управлявания от Т.-О. автомобил не са представени нито пред административнонаказващия орган, нито в хода на съдебното производство.

Основните възражения на санкционираното лице касаят липсата на измерване на пропускливостта на "това фолио на предния прозорец". Санкционираното лице не сочи и не представя доказателства, че към момента на проверката прозрачността на стъклото е отговаряла на изискуемите стандарти, въпреки факта на поставяне на фолиото. Факт е, че има представена спецификация в превод на български език по VIN номер 1G1RD6S56JU112389, видно от която по код А27 всички прозорци на автомобила са матирани, която обаче не се обвързва по никакъв начин с вида на поставеното допълнително фолио. Действително, законодателят е допуснал изключение в чл.105, ал.3 от ЗДвП, като е разрешил намаляване на прозрачността на стъклата по ал.1 само в границите на стойностите определени в правило № 43 на ИКЕ на ООН, но в случая видимостта е била допълнително ограничена чрез поставянето на фолиото. В тежест на водача на МПС е било да докаже, че извършените от него промени и отклоненията в прозрачността са в съответствие с посочените като допустими стойности. Следва да се посочи, че при съставяне на АУАН и констатираното наличие на поставено допълнително фолио, касаторът не е направил никакви възражения в тази насока. Актът е подписан от Т.-О. с отбелязване, че няма възражения, поради което изложеното в касационната жалба, че твърдението за поставено фолио не отговаря на истината не кореспондира с данните по делото и е неоснователно.

При постановяване на оспореното пред АССГ решение не са осъществени релевираните с жалбата касационни основания или други, сред тези, за които касационната инстанция следи служебно - чл.348, ал.1, т.2 НПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН, вр.чл.218, ал.2 АПК: съществени процесуални нарушения, свързани с правораздавателната власт на СРС, законността на състава, дължимата за съдебното решение писмена форма и нейните реквизити, както и със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба.

Касационната инстанция възприема изцяло установената от СРС фактическа обстановка. Предложената от СРС аргументация е съответна на фактическите установявания по делото и отговаря на възраженията на жалбоподателя. По изложените съображения, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Страните не са претендирали присъждане на разноски.

Така мотивиран Административен съд София-град, XXIV-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 28.04.2025г., постановено по НАХД № 3933/2024г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 21-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: